

PREDLOG PREDLAGATELJA

Izvršni svet je na 80. seji dne 13. 1. 1988 obravnaval Odlok o uskladitvi družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986–1990 z obveznimi prostorskimi sestavinami srednjeročnega plana občin in mesta Ljubljana za obdobje 1986–2000 in o pripravi ter sprejetju sprememb in dopolnitev družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986–1990 in sklenili, da ga posreduje delegatom skupščine v obravnavo in sprejem.

IZVRŠNI SVET

ODGOVORI NA VPRAŠANJA DELEGATOV

Krajevna skupnost Barje je na 11. seji zbora KS dne 25. 11. 1987 postavila delegatsko vprašanje oziroma zahteve:

— rekonstrukcija ceste Črna vas—Lipe—Podpeč, ki je bila pričeta v tem letu, mora v letu 1988 ponovno dobiti mesto kot prioriteta v planskih dokumentih,

— finančna konstrukcija s spoštovanjem politike »dinar na dinar«, v kateri zagotavljajo krajani znesek v višini preko 10 milijonov n. din, mora s sredstvi pristojne samoupravne interesne skupnosti zagotoviti izvedbo programiranih del in povezati z asfaltno prevleko celotno cestišče,

— urediti je vso potrebno gradbeno-tehnično dokumentacijo, da se bo z deli lahko pričelo v zgodnjih spomladanskih mesecih in končalo do poletja 1988.

Končno pripominjamo, da je ureditev te zadeve za krajane Črne vasi in Lip življenjskega pomena, ne le zaradi razvoja kmetijstva na tem področju, temveč tudi zaradi ureditve povezovalne ceste. Ta taka kot je, greni življenje in ovira nemoten razvoj področja, ki sodi sicer v domeno mesta Ljubljane, je pa zelo odrinjeno. Od ureditve te ceste je odvisna tudi akcija za pridobitev primestnega avtobusa.

ODGOVOR:

Rekonstrukcija ceste Črna vas—Lipe—Podpeč je bila izvršena v letu 1987, in sicer v dolžini 730 m, za kar je bilo porabljeno 100.000.000 din.

Po prvotnem programu za leto 1987 je bilo predvideno, da se rekonstrukcija izvede na daljšem potezu, za kar je bilo programiranih 150.000.000 din. Vendar vsled manjših prilivov sredstev od planiranih v letu 1987, to ni bilo mogoče, in je bilo potrebno predvideni obseg del zmanjšati, in sicer na nivo zagotovljenih sredstev za leto 1987.

V prihodnjem letu, t. j. v planu za leto 1988 se realni obseg del zaradi znižanja obsega predvidenih sredstev znižuje. Skupnost za ceste Ljubljana namenja 20% združenih sredstev za ureditev lokalnih cest, kateri pa je daleč nižji od dejanskih potreb. Predvideva se, da se rekonstrukcija ceste črna vas—Lipe—Podpeč nadaljuje v letu 1988, za kar je predvidenih 250 mio dinarjev.

Dejanska realizacija je odvisna od sprejetja programa za leto 1988, katerega bodo delegati Skupnosti za ceste Ljubljana obravnavali na svoji 11. seji, katera je predvidena 23. decembra 1987.

Odgovor pripravil:

Marjan Krmavner, I. r.

Odgovor na delegatsko vprašanje KS Barje – nadvoz lžanske ceste nad AC

Na podlagi predlogov KS Barje za spremembo projekta križanja lžanske ceste z južno obvoznico AC, z dne 14. 9. 1987 in 8. 10. 1987, je projektant (tov. Potočnik, TOZD Projekt, SCT) izdelal pisno poročilo o alternativnih možnostih križanja. V poročilu je obdelal štiri variante in jih primerjal s projektno rešitvijo za katero je bilo izdano gradbeno dovoljenje.

Poročilo je SCT posredovala Svetu KS Barje (uličnemu odboru in prizadetim krajanom), ki je sklical sestanek dne 7. 12. 1987. Na tem sestanku je Svet KS Barje predstavnikom SCT predložil svoj predlog variante podvoza lžanske ceste, ki naj bi po njihovem mnenju bistveno dopolnjeval varianti podvoza, ki jih je v svojem poročilu ovrednotila SCT. Predstavniki SCT (na čelu z direktorjem DO Cestni inženiring, tov. Skuljem ter odgovornim projektantom to. Potočnikom) so se obvezali varianto KS Barje enakovredno preučiti (strokovno ovrednotiti) ter se udeležiti ponovnega sestanka.

Na naslednjem sestanku, ki je bil 17. 12. 1987, so prizadeti krajani in Svet KS Barje upoštevali strokovne utemeljive projektanta s katerimi je le-ta zavrnil predloge o podvozu. Na tem sestanku je bilo dogovorjeno da se ustanovi posebna komisija (predstavniki KS Barje, občine Ljubljana Vič-Rudnik, projektanta in izvajalca), ki bo sproti spremljala gradnjo nadvoza lžanske ceste ter pripravljala predloge za sporazumno določitev odškodnine lastnikom stanovanjskih objektov, ki bi bili med gradnjo nadvoza kakorkoli poškodovani. V upravičenih primerih bo investitor pristal tudi na odkup najbolj prizadetih objektov.

IZVRŠNI SVET

PREDLOG ODLOKA

o uskladitvi družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986–1990 z obveznimi prostorskimi sestavinami srednjeročnega plana občin in mesta Ljubljana za obdobje 1986–2000 in o pripravi ter sprejetju sprememb in dopolnitev družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986–1990

Osnutek odloka o uskladitvi družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986–1990 z obveznimi prostorskimi sestavinami srednjeročnega plana občin in mesta Ljubljana za obdobje 1986–2000 in o pripravi ter sprejetju sprememb in dopolnitev družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986–1990 je obravnavala skupščina na sejah zborov 3. februarja 1988. Pripomb na tekst odloka ni bilo, zato ga ponovno ne objavljamo. Besedilo osnutka odloka je bilo delegatom dostavljeno v gradivu za seje zborov dne 3. 2. 1988, ki smo ga dostavili v ciklostilu.

Konferenca delegacij št. 16 – Iskra – Merilna elektronika
Horjul je na seji zborov združenega dela dne 30. 9. 1987 postavila naslednji vprašanj:

1. Komite za urejanje prostora in varstvo okolja prosimo, da nam pojasni redni postopek za pridobitev načrtov in dovoljenj za razširitev pokopališča Horjul.

ODGOVOR:

Za območje občine Ljubljana Vič-Rudnik je bila izdelana študija razvoja pokopališč v občini. Iz študije je razvidna možnost razvoja pokopališča Horjul tako po površini, kakor tudi v kateri smeri se predvideva.

Krajevna skupnost si mora pridobiti ureditveni načrt, izdelovalec je ZIL, TOZD Urbanizem LUZ, na osnovi katerega se izdelata načrt. Po sprejemu ureditvenega načrta KS lahko naroči načrt pokopališča, za katerega izvajalca se odloči krajevna skupnost. Na podlagi tako izdelanega načrta, kateri mora vsebovati vsa potrebna soglasja, krajevna skupnost zaprosi upravni organ – Komite za urejanje prostora in varstvo okolja, da izpelje postopek sprejetja preko občinske skupščine, katera je tudi osnova za nadaljnjo pridobitev tako zemljišča, kakor tudi same tehnične izvedbe pokopališča.

Po pridobitvi ustrezne dokumentacije krajevna skupnost lahko pristopi k izvajanju razširitev kapacitet.

2. Krajanje želijo pričeti tudi s pokopi na pokopališču na Koreni. To pokopališče je vrisano v kataster in v zemljiški knjigi zavedeno kot pokopališče, vendar se do sedaj pokopi niso vršili. Kaj je še potrebno pridobiti, da se lahko prične s pokopi na Koreni?

ODGOVOR:

Območje novega pokopališča »Korena« je po izjavah Republiške sanitarne inšpekcije možno vzpostaviti. V ta namen mora krajevna skupnost Horjul pričeti postopek za spremembo dolgoročnega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik, in sicer iz razloga, ker v dosedanjem dolgoročnem planu občine pokopališče na Koreni ni predvideno.

Krajevna skupnost mora uradnim predlogom Zavodu za družbeno planiranje Ljubljana predložiti predlog za spremembo ter vključitev izgradnje pokopališča Koreno v dolgoročni plan občine.

Nadaljen postopek pridobivanja nadaljnje dokumentacije je isti, kakor za razširitev pokopališča v Horjulu.

ODGOVOR PRIPRAVIL:
Marjan Krmavner, l. r.

Konferenca delegacij št. 16 – Iskra – Merilna elektronika
Horjul je na skupnem zasedanju zborov 23. 12. 1987 postavila vprašanje:

Na resolucijo o politiki uresničevanja družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986–1990 v letu 1988 pod poglavju 5.5. Promet in zveze – postavlja naslednje delegatsko vprašanje:

Zakaj naša KS Horjul ni vključena v program poštno in telefonske razširitve. Do sedaj smo bili v tem srednjeročnem programu in v ta namen tudi zagotovili potrebne prostore.

Glede na razvoj gospodarstva v naši KS in tudi prijav za nove telefonske priključke je preko 200. Smatramo, da nas bi morali zelo resno obravnavati v naslednjem letu.

ODGOVOR:

Po programu razvoja za območje Horjula se predvideva centrala kapacitete 800 priključkov v letu 1995 v digitalni izvedbi. Investicija je v smernicah srednjeročnega plana 1986/1990, katera pa nima prioritete.

Kot tehnična rešitev se predlaga sistem I 2000/224 kapacitete 720 priključnih točk oz. največ 864 priključkov. Potrebna je izgradnja PCM povezava (2x2 Mbit/s) do nadrejene VATC Vrhnika (po obstoječem kablu) in izgradnja krajevnega kablanskega omrežja. Nujna je tudi pridobitev dodatnih prostorov, o čemer so pred časom že tekli razgovori s pristojno KS. Pogoji za vključitev navedenega območja pa je vsekakor **razširitev VATC Vrhnika in povezave do Ljubljane**, ki je v smernicah srednjeročnega plana 1986/90 zastopana s prvo stopnjo prioritete.

Finančno ovrednotenje, za zamenjavo KATC Horjul (brez omenjene razširitve KATC Vrhnika) so potrebna sledeča vlaganja:

– sistem SI 2000/224	cca 300 mio din
– prenos Horjul–Vrhnika	cca 100 mio din
– KKO Horjul	cca 300 mio din
– prostor – ureditev	cca 300 mio din

Skupaj cca 1,000 mio din

Vkolikor so interesi v KS toliko veliki, bi bilo potrebno dodatno zbiranje sredstev pred letom 1995.

Rok za dobavo opreme je eno leto po podpisu pogodbe, potek izvajanja investicije pa mora biti usklajen s povečavo VATC Vrhnika.

Odgovor povzel po gradivu PTT:
Marjan Krmavner, l. r.

Konferenca delegacij št. 29 BF VTOZD za veterinarstvo je na skupnem zasedanju zborov dne 28. 10. 1987 postavila vprašanje:

Od junija letos potrebujejo ženske – Ljubljankanke za pregled pri ginekologu v Univerzitetnem kliničnem centru napotnico ginekologa in zdravstvenega doma. Mnoge hodijo že leta in desetletja h ginekologom, ki so tam zaposleni, zdaj pa ne dobijo napotnice za svojega ginekologa. Menimo, da je v ginekologiji (prav tako kot v pediatriji) poleg strokovnega medicinskega zelo pomemben tudi psihološki faktor. Ko gre za najbolj osebne in intimne zadeve, ženskam pač ni vseeno ali se lahko pogovorijo z nekom, ki ga poznajo in mu zaupajo. Vemo, da smo ljudje različni in da se nekateri bolje, drugi pa slabše razumemo. Zato menimo, da je s psihološkega in etičnega vidika nujno, da si ženska ginekologa lahko izbere sama, predvsem pa da ima možnost priti na pregled h ginekologu, pri katerem se zdravi že leta, ki jo pozna in ki mu sama zaupa. Povsem v nasprotju z etiko se nam zdi zahteva, da je ženska, ki vztraja pri svojem ginekologu samoplačnica! Kako lahko zahtevajo, da poleg denarja, ki ga mesečno dajemo od OD, še posebej plačujemo storitve, do katerih imamo po družbenih normah pravico! Poleg tega pa so s tem spet prizadete ženske z nizkimi OD, ki si ne morejo »privoščiti« plačila za pregled pri svojem ginekologu, medtem, ko si ga tiste z višjimi OD, še vedno lahko. Menimo, da bi morala v takih zadevah prevladati etika nad ekonomiko.

Menimo, da je treba ženskam omogočiti preglede pri ginekologih, ki jih same izberejo, še posebej, če so že dlje časa njihove pacientke. Prosimo, da nas skupščina občine podpre v tej zahtevi in da se zadeva pri pristojnih organih uredi.

Odgovor Del. skupnosti skupnih služb Obč. SIS zdravstva in SV v Ljubljani:

Pojasnilo glede uresničevanja zdravstvenega varstva na področju ginekologije, ki ga je pripravila delovna skupina strokovnjakov iz Univerzitetne ginekološke klinike in Zdravstvenega doma Ljubljana, je bilo objavljeno v dnevniku Delo dne 12. 1. 1988 in v Ljubljanskem dnevniku dne 14. 1. 1988.

Sporazum o delitvi dela med zdravstvenimi delovnimi organizacijami narekuje zdravstvenim domovom opravljanje storitev, ki sodijo v osnovno zdravstveno varstvo. Vrhunska ustanova, kot je Univerzitetna ginekološka klinika, pri svojem delu potrebuje le manjši del dejavnosti s področja osnovnega zdravstvenega varstva.

Pacientke, ki so hodile na redne preglede v UGK, več kot pet let, bodo še vnaprej obiskovale svojega ginekologa.

V zvezi s pripombo na svobodno izbiro zdravnika moramo poudariti, da uveljavljajo pravice iz osnovnega zdravstvenega varstva na klinični ustanovi predvsem Ljubljankanke in bi tudi to lahko smatrali za privilegij.

Vprašanje:

Kdo plačuje zdravstveno varstvo za upokojene, če le-ti ne živijo v občini zaposlitve pred upokojitvijo?

Ali se občan lahko zdravi v občini, kjer ima le začasno bivališče (neurgentno)?

Kako ukrepati v naslednjem primeru? Upokojenka je stalno prijavljena v Istri, delala je v Savinski dolini, začasno je prijavljena v Ljubljani. Ali ima pravico do neurgentnega zdravljenja v Ljubljani, kjer stalno živi čez zimo in kjer ji je zagotovljena vsa oskrba pri sorodnikih?

Odgovor:

Upokojenecem zagotavlja zdravstveno varstvo občinska zdravstvena skupnost v občini, kjer ima upokojenec stalno prebivališče.

Občan, ki začasno prebiva izven svoje domicilne občine, lahko

uvveljavlja vse pravice iz zdravstvenega varstva v najbližji zdravstveni ustanovi.

Upokojenki, za katero sprašujete, je zagotovljena pokojnina iz Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije. Prispevke za zdravstvo odvaja SPIZ občinski zdravstveni skupnosti, v kateri ima upokojenka stalno prebivališče. Zato je občinska zdravstvena skupnost občine, kjer ima upokojenka stalno prebivališče, plačnik storitev, ki jih opravi zanjo zdravstvena delovna organizacija, četudi je ta v Ljubljani.

Zapisała: dr. Mušič-Weibl Neža

Delegacija KS KOZARJE je na skupnem zasedanju zborov dne 23. 12. 1987 postavila vprašanje:

Gradnja trgovine v KS Kozarje ob Tržaški cesti je v planu že 17 let, odkar smo odkupili zemljišče, ki je sedaj tudi komunalno opremljeno. Zadnjih 8 let smo vseskozi v planu na prioritetni listi kot eni od prvih, vendar vedno znova izpademo.

Krajani postajajo vse bolj nestrpni in zahtevajo, da se v bodoče plan izvaja kot je navedeno v resoluciji – NAŠA KOMUNA št. 10 leto XXLV stran 14, da se resnično prične z pripravo dokumentacije in realno gledano v letu 1989 prične z gradnjo in tudi konča ali vsaj 1990 leta.

Odgovor:

V letu 1988 bosta na območju občine zgrajeni trgovini osnovne preskrbe SP Škofljica in preskrbovalni center Trnovo ter začeta gradnja trgovine na Brezovici in Igu. Naslednja naložba na področju osnovne preskrbe, ki ima absolutno prednost pa je trgovina v Kozarjah.

Poseben akcijski program izvršnega sveta predvideva v letošnjem letu izgradnjo večjega števila manjših trgovin osnovne preskrbe zlasti v tistih delih občine, kjer je ugotovljen največji deficit. V program je vključena tudi krajevna skupnost Kozarje, v kateri bomo najkasneje v letu 1989 poskrbeli za zadovoljivo osnovno preskrbo.

20. 1. 1980

Komite za družbeno planiranje in gospodarstvo

Delegacija KS KOLEZIJA je na skupnem zasedanju zborov dne 23. 12. 1987 podala naslednjo pobudo:

Na teritoriju občine v neposredni bližini južne-obvoznice naj bi se programiral diskont široke potrošnje s spremljajočimi dejavnostmi (trgovina, gostinstvo, trgovina na debelo in drobno, lesna in galanterijska z možnostjo individualne kreacije).

V času, ko se zastruje standard občanov in ker je bil diskont v Tobačni tovarni pred leti preseljen v občino Bežigrad smatramo, da je naša pobuda utemeljena.

ODGOVOR izvršnega sveta SO:

Sprejemamo pobudo KS Kolezija za organiziranje večje diskontne trgovine ali nakupovalnega centra na območju občine. Skladno s prostorskimi in finančnimi možnostmi jo bomo upoštevali v dokumentu sprememb družbenega plana občine Ljubljana Vič-Rudnik za obdobje 1986-1990 in sicer v 2. fazi, ki bo predložena občinski skupščini predvidoma konec leta 1988. Možni investitor še ni znan.

Delegacija KS Pijava gorica je na zasedanju Skupščine občine dne 23/12-1987 postavila naslednje delegatsko vprašanje:

Problematika avtobusnih postajališč v KS Pijava gorica traja že vrsto let. V planu KS Pijava gorica za leto 1987 in za leto 1988 je izgradnja avtobusnih postajališč, vendar smo iz plana KSLO zopet izpadli.

V letu 1987 si je pristojna komisija (med člani sta bila tudi predstavnik Komiteja za urejanje prostora in varstvo okolja SOB Ljubljana Vič-Rudnik) ogledala avtobusna postajališča ter določila nove lokacije.

Pridobili smo soglasja lastnikov novih lokacij, projektno dokumentacijo, reševanje problema pa se je končalo pri investitorstvu. Prošnjo za financiranje smo naslovili na različne institucije, vendar še do danes nismo dobili nikakršnih odgovorov. Inšpekcijske službe in milica nam grozijo s prepovedjo uporabe obstoječih avtobusnih postajališč (predvsem na Pijavi gorici), ker niso v skladu z Zakonom o urejanju avtobusnih postajališč.

Odgovor:

Zakon o cestah (Ur. l. SRS št. 38/81, 7/86 in 37/87) v 70. členu

navaja, da graditev avtobusnih postajališč planirajo uporabniki in izvajalci v skupnosti za ceste. Nadalje navaja, da mora za graditev avtobusnih postajališč izven vozišča, ki niso v planu skupnosti za ceste, investitor imeti soglasje upravljalca ceste. Stroške graditve takega avtobusnega postajališča nosi naročnik.

Iz navedenega izhaja, da sta možna dva načina zagotavljanja sredstev za gradnjo avtobusnih postajališč, in sicer:

- skladno s plani cestne skupnosti in z njenimi sredstvi ali
- s sredstvi naročnika v skladu s soglasjem upravljalca ceste.

V obeh primerih pa je potrebno upoštevati Pravilnik o minimalnih pogojih za projektiranje, gradnjo in uprabo avtobusnih postajališč (Ur. l. SRS št. 17/82).

Iz delegatskega vprašanja ni razvidno, če je KS naslovila prošnjo za zagotovitev sredstev tudi na skupnost za ceste Slovenije oziroma na Cestno podjetje Ljubljana, ki je upravljalca te ceste.

Za čim hitrejšo izgradnjo teh postajališč se mora torej KS vključiti v programe Skupnosti za ceste Slovenije. Menimo pa, da bi bilo potrebno zahtevo za izgradnjo podkrepiti tudi z mnenjem upravljalca ceste – to je Cestnega podjetja Ljubljana.

Predsednik

dipl. ing. Egon Breitenberger

Delegacija krajevne skupnosti Horjul je na skupnem zasedanju zborov dne 23. 12. 1987 postavila naslednje delegatsko vprašanje:

V letošnjem letu se je nižinsko zemljišče Horjulske doline po odloku prekategorižiralo v višjo kategorijo. To je povzročilo, da kmetijski proizvajalci pri prodaji predvsem mleka in mesa dosežejo nižjo odkupno ceno (regres).

Zaradi velikega negodovanja prosimo:

- za pojasnilo po kakšnih kriterijih je do tega prišlo
- iz odloka je potrebno izvzeti lastnike nižinskih predelov Horjulske doline in jih enakovrediti z lastniki zemljišč na Ljubljanskem barju.

Odgovor:

Dogovor o enotni politiki in ukrepih pri pospeševanju proizvodnje hrane v letu 1987 (Uradni list SRS, št. 6/87) v 8. členu določa, da se določilo, da se v hribovita območja šteje III. in IV. davčni okoliš sme uporabljati le do 30/6-1987. Od 1/7-1987 dalje štejejo za območja z omejenimi proizvodnimi možnostmi za kmetijsko pridelavo (prej t.i. hribovita območja) hribovska in gorska območja, območja krasa in druga območja z omejenimi možnostmi, ki so kot taka opredeljena po merilih in kriterijih, ki jih je sprejel Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Center za pospeševanje kmetijstva pri Zadržni zvezi Slovenije je z dopisom dne 4/6-1986 zdolžil Kmetijske zemljiške skupnosti občin, da s pomočjo poseševalne službe v kmetijskih zadrugah opredelijo v SR Sloveniji območja z omejenimi proizvodnimi možnostmi za kmetijstvo.

Predlog opredelitve je bil napravljen na podlagi popisov vzročnih kmetij na vsem območju občine. Kmetije, ki so nad 600 m nadmorske višine se skladno z zakonom razvrstijo v hribovite in višinske. V 27 naseljih so bile izvedene ankete kmetij in to v vseh naseljih, ki so opredeljena kot nižinska.

V Horjulu so kmetije opredeljene med nižinske razen treh, ki jih Geodetska uprava razvršča med hribovite zaradi zemljišč na strmini nad 25%.

Strokovna skupina imenovana v Komiteju za kmetijstvo, gozdarstvo in preskrbo in v Kmetijski zemljiški skupnosti je pregledala predlog razvrstitve naselij z ozirom na omejene proizvodne možnosti in naložila pospeševalni službi kmetijskih zadrug, da ponovno anketira kmetije na območju Kozarij, Šujice, Dobrove in Velikih Lašč. Strokovno recenzijo razvrstitve je opravil Center za pospeševanje kmetijstva pri Zadržni zvezi Slovenije in jo odobril. Razvrstitev se uporablja pri določanju višine spodbud za pospeševanje kmetijske proizvodnje od 1/10-1987 dalje.

Kmetijska zemljiška skupnost občine Ljubljana Vič-Rudnik je prejela nekaj pritožb na razvrstitev kmetij, med njimi tudi Krajevne skupnosti Horjul. Vse pritožbe so poslale Centru za pospeševanje kmetijstva Zadržne zveze Slovenije, kjer je ustanovljena komisija, ki bo ponovno preverila razvrstitev kmetij v nižinske in kmetije z omejenimi proizvodnimi dejavniki na osnovi individualnih anket.

KOMITE ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PRESKRBO

Delegatsko gradivo izhaja v okviru občinskega glasila SZDL Ljubljana Vič-Rudnik Naša komuna. Gradivo pripravlja za tisk sekretariat skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik.
Tisk: Tiskarna ČGP »Delo« – Po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta SRS je Naša komuna oproščena prometnega davka.